

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1283/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.607/2024/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Kúria Pfv.IV.20.607/2024/4. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.066/2024/4. számú ítélete és a Budapest Környéki Törvényszék 27.P.20.537/2022/17. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy lényege, valamint az indítvány a következőképpen foglalható össze:
- [3] 2.1. Az indítványozó – aki az érintett három bírósági eljárás felperese – 2014-től egyéni vállalkozás keretében pszichológus, mediátor, aki elsősorban közvetítői és pszichológusi szolgáltatást nyújt, amelynek bemutatására saját honlapot is üzemeltet. Emellett regisztrálta vállalkozását a Google platform „Cégem” elnevezésű felületén is. A panasszal érintett három bírósági eljárás alperese ezeken a felületeken található e-mail megkeresésben érdeklődött, hogy felperes vállal-e családterápiát. Beszámolt neki arról, hogy 2018-ban elvált a feleségétől és gyermekeit nagyon megviseli a kialakult helyzet. Az alperes indítványozó segítségét abban kérte, hogy ezt a szituációt kezelni tudja.
- [4] A személyes konzultáció alkalmával a felek között nem jött létre konszenzus arra vonatkozóan, hogy az alperes által vázolt problémát milyen szakmai módszerek alkalmazásával lenne célszerű kezelni. Indítványozó nem látott lehetőséget az alperessel megfelelő terápiás kapcsolat kialakítására, közölte, hogy az ügyben a közreműködést nem tudja vállalni. Alperes még aznap nyilvános bejegyzést tett közzé indítványozó Google Cégprofilján a „Google értékelés” címszó alatt, ezzel egyidejűleg

indítványozót a honlap által lehetővé tett 1-5 csillagos értékelési rendszerben „1 csillaggal” értékelte. Az alperes által közzétett bejegyzés a következő volt: „Nem ajánlom! Elmondtam milyen családterápiát szeretnék, mégis behívott pedig ilyen ügyeket nem is vállal. Első alkalmat is, ami gyakorlatilag teljesen haszontalan volt, kifizettette!”. Indítványozó másnap e-mailben tájékoztatta alperest arról, hogy hitelrontónak ítéli a fenti értékelést, kérte annak eltávolítását, alperes azonban ettől elzárkózott. Indítványozó 2022. június 26-án a saját Google Cégprofilján az alperes bejegyzéséhez fűzhető válaszfelületen nyilvánosan is reagált, melyben sérelmezte az alperes értékelését, rögzítette azt, hogy csak a személyes konzultáció során vált nyilvánvalóvá számára, hogy alperes esetét nem tudja vállalni. Figyelemmel arra, hogy peren kívül nem tudtak megállapodni, indítványozó pert indított jó hírnév megsértése miatt, kérte alperes arra kötelezését, hogy jogsértést hagyja abba, a jogsértő bejegyzést és az „1 csillagos” értékelést haladéktalanul és véglegesen távolítsa el, valamint kérte az alperes sérelemdíj megfizetésére kötelezését.

- [5] A Budapest Környéki Törvényszék indítványozó keresetét a 27.P.20.537/2022/17. számú ítéletével elutasította. Ítéletében abból indult ki, hogy a jó hírnév sérelmét csak a valóságnak nem megfelelő tényközlések valósíthatják meg, ezért az értékítélet, bírálat, akaratnyilvánítás, óhaj kifejezése a jó hírnév megsértéseként csak akkor jöhetnek szóba, ha legalább burkoltan tényállítást tartalmaznak. A véleménynyilvánítás csak akkor eredményezi a jó hírnév sérelmét, ha minden ténybeli alapot nélkülözve tartalmaz elmarasztaló értékítéletet, vagy kifejezésmódjában indokolatlanul bántó, sértő, lealázó. Ennek keretében kifejti, hogy az alperes a szöveges értékelésével és az „1 csillagos” értékelés alkalmazásával az indítványozó tevékenységével kapcsolatban a véleményét, értékítéletét fejezte ki, azoknak az indítványozóra vonatkozóan nincs sértő tartalmuk. Ezt támasztja alá az is, hogy az indítványozó által nyújtott szolgáltatás bonyolult magánéleti problémák megoldására irányult, amely a felek közötti szoros együttműködést igényel, ebből következően alperesben szükségképpen szubjektív benyomások alakulnak ki.
- [6] Mindemellett ítéletében figyelemmel volt arra is, hogy indítványozó a Google Cégprofil szolgáltatásra kifejezetten regisztrálta a vállalkozását, ezzel beleegyezett, hogy ezen a platformon adott esetben rá nézve kedvezőtlen vélemények jelenjenek meg, illetve számolnia kellett azzal is, hogy a tevékenysége fokozottabban kitett az ügyfelek szubjektív kritikájának. Az elsőfokú bíróság – figyelemmel arra is, hogy a konzultáció haszontalanságára vonatkozó kijelentést és a gyenge értékelési fokozat alkalmazását indítványozó maga is véleménynek minősítette - a bejegyzést összességében tehát ténybeli alapon nyugvó értékítéletnek tekintette, amely nem eredményezte a jó hírnév sérelmét.
- [7] Az indítványozó a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltáblához benyújtott fellebbezésében kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet indokolása a tényállás és a felperes kérelmének ismertetése vonatkozásában módosításra, kiegészítésre szorul. Ennek

körében a fellebbezésben rögzítette, hogy az alperes részére nyújtandó szülői nevelési tanácsadást elvállalta, valamint az alperes sem vitatta a perben, hogy a felperes szakmai segítséget nyújtott a részére, aminek ellenértékét az alperes kifizette. A felperes egyetlen egyéni konzultációt vállalt el, ahol az alperes megjelent. A felperes a konzultáció előtt nem vállalt el sem egyéni, sem család terápiát. Rögzítette azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem szerepeltette a felperes jogi álláspontjának ismeretében a tényközlésként figyelembe veendő értékeléssel kapcsolatban hivatkozott eseti döntéseket (Legfelsőbb Bíróság Pfv. 20.665/2011/5. számú határozata, Fővárosi Ítélőtábla P.20.863/2016. számú ügyben hozott jogerős ítélete, valamint a Kúria LB-H-PJ-2010-146. számú határozata) ez utóbbi kitér arra is, hogy saját személyiségüket munkaeszközként döntően felhasználó, alapvetően bizalmi kapcsolatokon alapuló munkát végző személyek esetén kijelenthető, hogy becsületsértőnek minősül az ezen személyekre vonatkozó, a személyiség valóságos társadalom értékének meg nem felelő, bíráló véleményt kifejező megnyilatkozás is, annak kifejezőmódjától függetlenül. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást abban a tekintetben, hogy az alperes nyilvános bejegyzése összességében nem tartalmaz tényállítást. Ezzel szemben tényközlésnek és nem szubjektív értékítéletnek minősülnek a „behívott pedig ilyen ügyeket nem is vállal”, továbbá az „első alkalmat is, ami gyakorlatilag teljesen haszontalan volt, kifizetettel!” alperesi kijelentések, hiszen ezek a múltban megvalósult cselekmények, események egyértelmű leírásai, amelyek való volta, vagy valótlansága egyértelműen bizonyítható.

- [8] Fellebbezésében hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta a feleket a bizonyítási teherről, melynek saját maga részéről a hírnévrontás tekintetében eleget tett, ezért a bizonyítási teher megfordult a perben az alperes azonban nem bizonyította, hogy az idézett nyilvános tényállításai valósak. Indítványozó fellebbezésben nem értett egyet a véleménynyilvánítás túrésának mértékére vonatkozó bírósági megállapítással sem, mert egyéni vállalkozóként nem eseti közszereplő, tevékenysége nem közfeladat, ennek megfelelően a vele szemben megfogalmazott kritikákat nem kell fokozottabban eltűnne.
- [9] Mindemellett rögzíti, hogy titoktartási kötelezettségéből fakadóan korlátozott volt a védekezési lehetősége az internetes felületen. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az „1 csillagos” értékelést tévesen értelmezte, az az alperes részéről egy önkényesen alkotott, a tényekből nem következő vélemény, ami a valóság hamis színben való feltüntetésére és indítványozó tevékenységének téves megítélésére alkalmas, amely így a jóhírnévhez való jogát sérti, mert az értékelést alperes bejegyzésében leírt valótlan állításaival támasztotta alá. Alperes fellebbezési ellenkérelmében nyilatkozott arról, hogy indítványozó már a legelső kapcsolatfelvétel alapján tisztában volt azzal, hogy az alperes kifejezetten családterápiára tart igényt, ezért akkor járt volna el helyesen, ha legelső válaszlevelében közli, hogy nem tudja vállalni a terápiát. Rögzíti, hogy a bejegyzése és értékelése elsődlegesen véleménynek minősül másodlagosan

pedig valós tartalmú közlést tartalmaz, kizárólag csak egy ténybeli alapon nyugvó személyes véleményt formált, amely nem volt gyalázkodó és nem lépte túl a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos kereteit.

- [10] A Fővárosi Ítéltábla az 1.Pf.20.066/2024/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy azt szükséges vizsgálni, hogy a bejegyzés az olvasók számára milyen jelentéstartalmat hordoz. Ezzel összefüggésben arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperesi bejegyzés nem minősül közügyekben való megszólalásnak, egyik fél sem közszereplő, ennek megfelelően indítványozó tűrés kötelezettsége e vonatkozásban nem fokozott. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság következtetésével, mely szerint a bejegyzés tényeken alapuló értékítéletnek minősül. Álláspontja szerint az értékítélet jellegű kifejezéseknél természetszerű, hogy annak van tényközlés része is, a sérelmezett közlés jogi szempontú minősítésénél azonban a tartalom egészének, lényegi mondanivalójának van jelentősége. Az értékelő szöveg azokat a tényállításokat tartalmazza, amelyekre az alperes azt a véleményét alapozta, hogy miért nem ajánlja felperes szolgáltatásának igénybevételét. Egyetértett az elsőfokú bíróság azon értékelésével is, hogy az alperes bejegyzésének hangneme, megfogalmazásának módja nem lépte túl a szabad véleménynyilvánítás határait.
- [11] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az is döntő szempont volt, hogy indítványozó önként lépett a kifejezetten értékelési céllal létrehozott internetes fórum közönsége elé, vállalva az ezzel járó esetleges bírálatok kitettségéből eredő hátrányokat, ezért a kritikákat - akár pozitívak, akár negatívak, - el kell tűrnie. Az asszimetrikusként leírt védekezés lehetőséggel kapcsolatos felperesi felvetésnek a másodfokú bíróság szerint nincs jelentősége, mert a bejegyzésre adott nyilatkozatban egyértelmű minden külső szemlélő számára, hogy a felek között nincs egyetértés.
- [12] Az indítványozó a jogerős ítélet ellen a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy az alperes által tett tényállítások valótlanok és egyben alkalmasak arra, hogy megsértsék indítványozó emberi méltóságát. Rögzíti, hogy a személyes konzultációt megelőző telefonos egyeztetés alkalmával számára nyilvánvalóvá vált, hogy az alperes legalább egy alkalommal igénybe kívánja venni az ő szolgáltatását, azért, hogy a jövőbeni terápia irányát meghatározzák. Ennek megfelel az első konzultációra vonatkozó megállapodás a felek között létrejött és az alperes tisztában volt azzal, hogy a felperes tevékenysége díjköteles. Ezt a visszterhességet nem befolyásolja az, hogy az alperes szubjektív megítélése szerint az első konzultáció „haszontalan” volt, azonban alkalmas azon hamis látszat a keltésére, hogy a felperes a korábbi megállapodástól eltérve fizettette ki az első konzultáció díját mindenféle ellenszolgáltatás nélkül. Álláspontja szerint munkájának értékelése személyiségére irányuló tényközlésnek minősül, ami akkor is sérti az emberi méltóságát, ha a társadalomban kialakult kulturális érintkezési mód követelmények formailag megfelel, de tartalma indokolatlanul sértő, bántó vagy megalázó. Jelen esetben az alperes

értékelését önkényesnek, a tényekből nem következő véleménynek minősítette, ami a valóság hamis színben való feltüntetésére alkalmas, így sérti a jó hírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. Az alperes ellenkérelmében a korábbi bírósági eljárásokban megfogalmazottakon túl rögzítette azt, hogy a „kifizettette” kifejezés köznyelvi értelemben nem utal jogszerűtlenségre. Álláspontja szerint sem az értékeléssel, sem pedig az „1 csillagos” besorolás alkalmazásával nem lépte túl a szabad véleménynyilvánítás kereteit.

- [13] A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a másodfokú bíróság jogerős ítéletét a Pfv.IV.20.607/2024/4. számú ítéletében hatályában fenntartotta. Rögzítette, hogy indítványozó a felülvizsgálati kérelmében konkrét eljárási szabálysértést nem jelölt meg, az indokolási kötelezettség megsértésére nem hivatkozott. Álláspontja szerint a tényállás kiegészítésére nem volt szükség, az eljáró bíróságok a tényállást kellő terjedelemben felderítették és az egyes történéseket megfelelően értékelték.
- [14] Ennek keretében helyesnek tartja a másodfokú bíróság azon kiindulópontját, melyben kiemelt jelentőséget tulajdonított a vélemény és a minősítés megjelenési helyének. Indítványozó azzal, hogy önként lépett a kifejezetten értékelési céllal létrehozott internetes fórum közössége elé, automatikusan vállalta a mások bírálatának kitettségéből – vagyis a szubjektív vélekedésből, értékítéletből - eredő pozitív véleményeket és negatív kritikákat. A Kúria megállapította, hogy az alperes által kifejtett értékelés, vélemény kifejezőmódjában nem volt indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó. A Kúria álláspontja szerint tényalapú véleménynyilvánítás történt az alperes részéről, így indítványozó az adott fórumhoz való csatlakozással, annak felhasználási feltételeit elfogadva köteles eltűrni az emberi méltóságot egyébként nem sértő kritikákat.
- [15] 2.2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, VI. cikk (1) bekezdése, valamint a 28. cikk sérelmét állítva terjesztett elő alkotmányjogi panaszt a Kúria ítéletével szemben, az elsőfokú és a jogerős ítéletre is kiterjedő hatállyal.
- [16] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való joggal, valamint a VI. cikk (1) bekezdésében foglaltjó hírnév védelméhez kötődő joggal összefüggésben hivatkozik a pártatlanság és tisztességes bírósági eljárás, ezen belül a fegyverek egyenlősége, valamint az indokolási kötelezettség követelményének sérelmére. Indítványozó a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet abban látja, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a személyiségi jogokat megsértő félnek kell bizonyítania, hogy magatartása nem volt jogsértő, majd megállapította, hogy a perben felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes a személyére vonatkozóan valótlan, sértő tényt állított, híresztelt, vagy valós tényt hamis színben tüntetett fel. Erről felperest nem tájékoztatták az eljárás során.

- [17] Kifogásolja azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az alperes által esetlegesen készített hangfelvételt, melynek bemutatásával alperesnek teljes egészében rendelkezésére állt volna a bizonyítás lehetősége. Az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy végzésben hívta fel indítványozót annak magyarázatára, hogy az első megkeresés és az első konzultáció kapcsán miért tartotta lehetségesnek a családterápiát és aztán miért nem vállalta azt el, az ezzel kapcsolatos igazolt nyilatkozatait az elsőfokú bíróság mégsem említette meg ítéletének tényállást rögzítő részében és ennek indokát sem adta.
- [18] Mindezekon túl a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmében indítványozó analógiaként hivatkozott a Kúria Pfv.IV.20.739/2018/11. számú határozatára, mellyel kapcsolatban a felülvizsgálati kérelmet elbíráló Pfv.IV.20.607/2024/4. számú ítélet indokolásának [64] bekezdése úgy fogalmaz, hogy a jogerős ítélet nem ellentétes a felülvizsgálati kérelemben analógiaként megjelölt kúriai határozattal, mert az egy eltérő tényállás mellett a személyiségi jogsértést megállapítva döntött a jogkövetkezmények alkalmazásáról, jelen esetben ugyanakkor a kereset jogalapja hiányzik, miután a Kúria álláspontja szerint is tényalapú véleménynyilvánítás történt az alperes részéről. Indítványozó álláspontja szerint a Kúriának érdemben kellett volna megindokolni, hogy miért ellentétes a két ítélet, miért eltérő a két eset jogalapja, ha mindkettő tényalapú közlést tartalmaz. Megítélése szerint szükséges lett volna a közlés tényállításait a bizonyíthatósági teszt alapján értékelni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy mi alapján állapította meg indítványozó fokozott tűrés kötelezettségét a Google Cégprofil szolgáltatásba való regisztrációjával kapcsolatban, miközben a perben nem vizsgálta a Google Cégprofil működési sajátosságait, szerződési feltételeit.
- [19] Mindezekon túl álláspontja szerint az Alaptörvény 28. cikkének rendelkezéseit az eljáró bíróságok önkényes jogértelmezése sértette.
- [20] Egyrészt nem alkalmazták az Alkotmánybíróság által a jó hírnév alapjogi sérelmének vizsgálatára kidolgozott alkotmányos tesztet, másrészt bár az elsőfokú bíróság még az indítványozó kereseti kérelmében szereplő Ptk. 2:45. § (2) bekezdésének vizsgálata céljából folytatta a bizonyítást, ítéletében már arra hivatkozott, hogy a jó hírnév sérelme a Ptk. 2:45. § (1) bekezdés alapján nem állapítható meg. A Kúria ítéletében pedig már fel is sorolja ez utóbbi jogszabályhelyet, mint az általa alkalmazott jogszabályt és döntését is ennek alapján hozta és indokolta meg. Indítványozó álláspontja szerint a bíróságok kizárólag az indítványozó kereseti kérelmének megfelelő, a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti vizsgálatával és értékelésével hozhatták volna meg döntésüket.
- [21] Indítványozó megítélése szerint az is önkényes jogértelmezés az érintett ítéletek vonatkozásában, hogy azok a fokozott tűrés kötelezettség fogalmát az indítványozóra arra hivatkozva alkalmazták, hogy ahhoz a Google Cégprofil internetes platformba történő önkéntes regisztrációjával automatikusan beleegyezett.

Álláspontja szerint a jóhírnévhez való alkotmányos alapjog minden embert és egyéni vállalkozót is megillet, amely csak a közügyek vonatkozásában korlátozható. Ennek megfelelően nem zárhatók ki ebből az alapjogból azok, akik a kérdéses internetes platformon regisztráltak vállalkozóként.

- [22] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek, így különösen az Abtv. 27. § (1) bekezdésében, a 29-30. §-ában és az 52. § (1b) bekezdésében foglalt törvényi feltételeknek eleget tesz-e.
- [23] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti feltételnek megfelelően a Kúria ítélete – melyet indítványozó jogi képviselője 2025. 03. 05-én vett át - eljárást befejező döntés, amelyben a felülvizsgálati kérelemről érdemben döntött, így az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a kúriai határozat és azon keresztül a jogerős ítélet alaptörvény-ellenessége vizsgálható. Az indítványozó panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőben, 2025. 04. 28-án terjesztette elő, annak benyújtására jogosult, mivel az alapügyben felperes volt, ami az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti érintettségét megalapozza. Indítványozó jogi képviselő igénybevétele nélkül terjesztette elő panaszát.
- [24] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és VI. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz, így az indítványa e körben teljesítette a törvényi feltételt.
- [25] Mindemellett az indítványozó panaszában az Alaptörvény 28. cikke tekintetében is az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozik. Ezzel szemben viszont az Alaptörvény 28. cikke (amely a bíróságoknak címzett jogértelmezési segéd szabály) nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {lásd pl. 3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]}. Ebben a vonatkozásban tehát nem teljesül az alkotmányjogi panasz benyújtásának az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontjában írt feltétel és ebben a tekintetben további vizsgálatra nincs is lehetőség.
- [26] 3.2. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt akkor fogadhatja be, ha az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az *e)* pont értelmében pedig az indítványnak egyértelmű indokolást kell tartalmaznia a tekintetben, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való joggal és a VI. cikk (1) bekezdésében foglalt jó hírnév védelméhez fűződő joggal

összefüggésben a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel.

- [27] Az indítvány ezek vonatkozásában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont], valamint indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a támadott bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [28] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így azok közül bármelyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. {pl. 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 3/2013. (II. 14.) AB határozat indokolás [30]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [29] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének első bekezdése szerint az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, amely az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattel (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd hasonlóan: 3262/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [53]–[54]; 3283/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [30] Az Alkotmánybíróság több alkalommal rögzítette azt a követelményt, hogy az alkalmazandó jog megállapítása a rendes bíróság, vagyis a konkrét perben eljáró bíró hatásköre, az Alkotmánybíróság általában tartózkodik attól, hogy a bírói mérlegelésbe beavatkozzon. A bíró feladata eldönteni, hogy mely jogszabályok és konkrét jogszabályi rendelkezések alapján, illetve alkalmazásával dönt a benyújtott kereset tárgyában {6/2014. (II. 26.) AB határozat, Indokolás [14]; 3037/2014. (III. 13.) AB határozat, Indokolás [29]; 3193/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [6]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogszabályok értelmezése alapvetően az egyedi ügyekben eljáró hatóságok és bíróságok feladata, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra kerül sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3346/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [71]}. Ebből következően a bírói

döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköreihez tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [13]}.

- [32] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog vonatkozásában kiemelendő, hogy az Alkotmánybíróság a fegyverek egyenlőségének elvét ugyan alapvetően a büntetőeljárás kapcsán értelmezte, azonban a tisztességes eljáráshoz való jog alapján alkalmazhatónak találta azt minden bírósági eljárás tekintetében is {10/2017. (V. 5.) AB határozat, Indokolás [61]}. A fegyverek egyenlősége elvének megfelelő érvényesülésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság korábban több ügyben azt is leszögezte, hogy annak elengedhetetlen feltétele, hogy a szembenálló felek jelen legyenek az eljárási cselekményeknél, valamint a vád, illetve a védelem és terhelt ugyanolyan teljességben és mélységben ismerhesse meg az ügyben releváns adatokat {pl. 3245/2018. (VII. 11.) AB határozat, Indokolás [21], továbbá 3064/2019. (III. 29.) AB határozat, Indokolás [16]}." Az Alkotmánybíróság – visszautalva a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglaltakra, és a büntetőeljárás alanyait szem előtt tartva – azt is következetesen hangsúlyozta, hogy „[a] fegyverek egyenlősége nem minden esetben jelenti a vád és a védelem jogosítványainak teljes azonosságát, de mindenképpen megköveteli, hogy a védelem a váddal összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezzen.” {3064/2019. (III. 29.) AB határozat, Indokolás [15].}
- [33] Az Alkotmánybíróság az indítvánnyal kapcsolatban arra is rámutat, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni {lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]}. A „tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételét kellő alapossággal megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik azonban a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozók szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd például: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.
- [34] Ezzel összefüggésben kiemelendő, hogy az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az eljárásban résztvevő feleknek az ügy érdemi részére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és

értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd például: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}.

- [35] Az indítványozó a panaszában a bírói döntések alaptörvény-ellenességét abban jelölte meg, hogy az eljáró bíróságok nem oldották fel a megállapításaikon belüli ellentmondásokat, nem indokolták megfelelően azt, hogy az alperes által a nyilvános internetes platformon megjelent bejegyzést miért értékelték tényalapú véleményként, így keresete miatt csak a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése alapján volt vizsgálható. Indítványozó azt is alapjogsértőnek minősítette, hogy az eljáró bíróságok nem indokolták, hogy a bizonyítási teher miért hárult rá (fegyverek egyenlősége sérelme), valamint a hasonló ügyben hozott elvi döntésben foglaltakat miért nem alkalmazták az ügyére, illetve azt sem, hogy a fogyasztói véleményezést lehetővé tévő internetes felületre történő regisztrációt miként értelmezik a jó hírnévhez való alapjog szempontjából. Az Alkotmánybíróság mindezekkel összefüggésben megállapította, hogy az indítványozó ugyanezen kifogásokat megfogalmazta az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében, majd a felülvizsgálat indítványában is, ennek megfelelően ezek az érvek az eljáró bíróságok előtt végig ismertek voltak, azokat tételesen megvizsgálták és döntéseiknek részletes indokát is adták (lásd Fővárosi Ítéltábla ítélete, Indokolás [70]-[76]; Kúria ítélete [60]-[64]).
- [36] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XVIII. cikk (1) bekezdésének és VI. cikk (1) bekezdésének állított sérelme kapcsán valójában az ügyben meghozott – számára kedvezőtlen tartalmú – bírósági döntés megállapításainak tartalmi és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg, az általa megjelölt alaptörvényben biztosított jog sérelmét az eljáró bíróságok álláspontjától eltérő jogértelmezésének különbözőségéből vezette le. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ön]magában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [37] Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel arra következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panaszban rögzített indokok nem alkalmasak arra, hogy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét felvessék vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést megalapozzanak.
- [38] Mindezek alapján az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [39] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg, az Abtv. 29. §-ában foglalt követelményeknek, továbbá részben az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjában rögzített feltételnek sem, ezért nem fogadható be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1) és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. október 14.

Dr. Juhász Miklós s.k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s.k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s.k.,
alkotmánybíró